

Ks. Piotr Gajda

EUCHARYSTIA DAREM NAJWIĘKSZYM JAKI KOŚCIÓŁ OTRZYMAŁ OD CHRYSTUSA – część II

Rozważanie z Janem Pawłem II i Benedyktem XVI o wspaniałości Pamiątki Ostatniej Wieczerzy¹

3. Wynalazek miłości

„Eucharystia jest wynalazkiem miłości. Jest życiem i mocą dusz, lekarstwem na wszystkie słabości, wiatykiem na drogę wieczności. W niej grzesznicy odzyskują życie duszy... Oziębli znajdują prawdziwe ciepło... Gorliwi spoczynek i zaspokojenie swych pragnień... Doskonali skrzydła, którymi wznieść się mogą ku coraz wyższej świętości... Dusze czyste – słodycz, która stanowi dla nich najdelikatniejszy pokarm. Eucharystia jest dla dusz Bogu poświęconych – mieszkaniem, przedmiotem miłości i życiem.”²² „Eucharystia jest cudem nad cudami, jest żywą pamiątką wszystkich tajemnic świętej wiary, dlatego zasługuje na najwyższą cześć”²³. „Eucharystia (...) jest wkroczeniem w niebiańską liturgię, wejściem w równoczesność z aktem adoracji Chrystusa, do którego On przez swe Ciało włącza czas świata i jednocześnie zawsze prowadzi poza siebie: odrywając od siebie, kieruje ku wspólnocie wiecznej miłości”²⁴. Eucharystia „jest bramą niebios, która otwiera się na ziemi, jest promieniem chwały niebieskiego Jeruzalem, który przenika cienie naszej historii i rzuca światło na drogi naszego życia”²⁵.

Jezus-Eucharystia jest ukoronowaniem życia chrześcijańskiego. W Najświętszym Sakramencie nie tylko udziela swych łask, ale daje się ludziom jako pokarm, którego koniecznie potrzebujemy. Eucharystia zawiera samego Chrystusa, Dawcę wszystkich łask i stanowi środek zjednoczenia ludzi w Jego Mistycznym Ciele²⁶. Bez niego nasze siły bardzo szybko by się wyczerpały. „Pokarm materialny zamienia się w tego, kto go spożywa, zatem naprawia jego straty i wzmacnia jego siły. Pokarm duchowy natomiast w sobie samego przemienia tego, który go spożywa i w ten sposób właściwym skutkiem Najświętszego Sakramentu jest przemienienie człowieka w Chrystusa, aby już nie żył on (człowiek), ale by żył w nim Chrystus. Eucharystia ma zatem podwójny skutek: przywraca duchowe straty spowodowane przez grzechy i braki oraz wzmaga siły cnót”²⁷.

Ostatecznie z kultu eucharystycznego rodzi się „sakramentalny styl” życia chrześcijanina. Ośrodkiem i celem całego życia sakramentalnego staje się Eucharystia. Wszystkie inne sakramenty²⁸, posługi i dzieła apostołstwa w Kościele pozostają w ścisłym związku z Eucharystią i do niej zmierzają. Ona zawiera całe duchowe dobro Kościoła - Chrystusa. Najbardziej święty z uczonych i najbardziej uczony pośród świętych - Tomasz z Akwinu, o Najświętszej Ofierze Chrystusa napisał: "O zadziwiająca i wspaniała Uczto...! Cóż może być nad nią wspanialszego... Żaden inny sakrament nie jest bardziej zbawienny; on usuwa grzechy, pomnaża cnoty, duszę nasycza obfitością duchowych darów.

4. „Kościół żyje Eucharystią”

Ustanowienie Najświętszego Sakramentu – jaka to łaska dla świata, jaka to łaska dla każdego(-ej) z nas! Czy możemy sobie wyobrazić nasze życie bez tabernakulum, u stóp którego znajdujemy światło, pociechę, uspokojenie i miłość, która całemu naszemu życiu nadaje wartość? Czy mogę wyobrazić sobie życie moje bez Boskiego Przyjaciela w malej,

białej Hostii – Przyjaciela, który codziennie przychodzi do mego serca, by razem ze mną dźwigać ciężar dnia, leczyć rany mej duszy, być mym Przewodnikiem w pielgrzymce wiary w drogę do nieba? Jezusowi na krzyżu zawdzięczam szczęście codziennego sprawowania Eucharystii, radość Jego obecności wśród nas w Sakramencie Ołtarza.

Pamięć o Skarbie naszej świętej wiary zachęca nas do okazywania Jezusowi miłości przez chętnie znoszenie cierpienia, przez przyjmowanie z miłością i radością wszystkich krzyżów życia. Jezus Eucharystyczny jest naszym szczęściem, jasną naszą nadzieją, życiem naszego życia. Do końca naszych dni bądźmy Mu wdzięczni i kochajmy Go za ustanowienie tej Tajemnicy Miłości, wysłużonej Jego męką, krwią i śmiercią. Niech celebracja Eucharystii prowadzi nas do rzeczywistego życia w Chrystusie, w Kościele, mocą Ducha Świętego. Starajmy się bardzo o to, aby od Eucharystii sprawowanej przechodzić do Eucharystii przeżywanej sercem: od wyznawanego misterium do odnowionego życia²⁹.

W Kościele Eucharystia składana jest za żywych i umarłych, aby pomagała wszystkim, bo dla wszystkich została ustanowiona. W końcu nikt nie potrafi wypowiedzieć słodyczy tego sakramentu. Przez Eucharystię kosztuje się radości duchowej u samych źródeł; przez nią czci się pamiątkę niezrównanej miłości, okazanej przez Chrystusa podczas Jego męki. Chrystus bowiem ustanowił ten sakrament jako wieczną pamiątkę swej męki, jako największe swoje dzieło i pozostawił jako szczególną pociechę³⁰. Dlatego przed Jezusem eucharystycznym w najwyższym oddaniu trwają każdego dnia miliony Jego wyznawców, zwłaszcza ci, którzy przyjmują Go do serc swoich w Komunii świętej, czy też spotykają się z Nim podczas nawiedzeń i adoracji. Poświadczają oni swoją wiarę, że Jezus obecny ustawicznie w Eucharystii jest prawdziwą odpowiedzią na ludzkie poszukiwania sensu życia i przyszłości, jest zaspokojeniem wielu form głodu, jaki odczuwają ludzie na drogach ziemskiego pielgrzymowania

„W Eucharystii - jak naucza Sobór Watykański II (1963-1965) - «zawiera się całe duchowe dobro Kościoła, a mianowicie sam Chrystus, nasza Pascha i Chleb żywy, który przez ciało swoje ożywione i ożywiające Duchem Świętym daje życie ludziom (...)»³¹. Eucharystia do końca świata będzie szczęściem, radością, pociechą biednej i cierpiącej ludzkości³². Dlatego z całym Kościołem modlimy się:

Żywa pamiątka śmierci mego Pana,
Ciebie, co ludziom dajesz wieczne życie,
W Tobie niech znajdzie dusza moja zgłodniała
Pokarm i słodycz, która ją nasyci.
Jezu łaskawy, który żywisz sobą,
Krwia Twoją własną obmyj mnie z przewiny;
Jedna jej kropla może mocą swoją
Z grzechu wybawić cały świat zbłąkany.
Daj mi Cię wreszcie ujrzeć bez zasłony,
Cieszyć się wiecznie Twoją chwałą w niebie,
Abym z wybranych gronem zjednoczony
Sławił z radością Ojca, Ducha, Ciebie. Amen³³.

Przypisy:

1 Por. P. Gajda, ks., *Eucharystia sercem przeżywana – zadatkami szczęśliwej wieczności*, wyd. Biblos Tarnów 2005, s. 15-24.

22 *Wezwanie do miłości czyli Orędzie Boskiego Serca Jezusowego do świata, przekazane siostrze Józefie Menendez koadiutorce Zgromadzenia Sacre Coeur (1890-1923)*, Druk Michalineum [b.r.w.], s. 79-80. Imprimatur: Kuria Metropolitalna Warszawska, 24 września 1986.

23 Zob. Bł. Honorat Koźmiński, *Eucharystia skarbem Kościoła*, Michalineum 1997, s. 13.

24 J. Ratzinger, kard., *Duch liturgii*, tłum. E. Pieciul, Poznań 2002, s. 66.

25 Jan Paweł II, Encyklika *Ecclesia de Eucharistia*, 17 kwietnia 2003, n. 19.

26 Por. P. P. Ogórek OCD, *Czym jest świętość, Z teologii życia wewnętrznego Tomasza Mertona*, Kraków [b.r.w.], s. 59.

27 Św. Tomasz z Akwinu, *Komentarz do IV Księgi Sentencji*, dysp. 12, zag. 2, art. 11. - F. F. Carvajal, *Rozmowy z Bogiem, Medytacje na każdy dzień*, Ząbki 1999, t. 6, s. 352.

28 Por. P.- M. Gajda, *Związek obrzędów sakramentu małżeństwa ze sprawowaniem Eucharystii*, w: *Ku liturgii nadziei, Księdzu dr. Bolesławowi Margańskiemu w 65-tą rocznicę urodzin*, Tarnów 2005, s. 185-210.

29 *Rok Eucharystii, Wskazania i propozycje*, n. 4.

30 *Liturgia Godzin, czytanie II na uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa*.

31 Sobór Watykański II, Dekret o posłudze i życiu kapłanów *Presbiterorum ordinis* (dal. cyt. DK), n. 5; por. Jan Paweł II, *Podziw i wdzięczność za dar Eucharystii, Homilia podczas Mszy św. – 30 maja 2002*, n.1

32 Św. Urszula Ledóchowska, *Bądź jak lampka przed tabernakulum, Myśli o Eucharystii*, Wybór i opracowanie tekstów S. Małgorzata Krupska USJK, Wydawnictwo Świętego Pawła 2005, s. 9.

33 *Liturgia Godzin, Hymn z Nieszporów na Wielki Czwartek Wieczery Pańskiej*.

https://opoka.org.pl/biblioteka/M/ME/pg_darnajwiekszy.html

dostęp 30.09.2019